

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 8371 van 18 april 2012
in de zaak A. 204.375/VII-38.484.**

In zake : Geert HOLLANDERS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat Jan Vande Moortel,
 kantoor houdende te 9000 Gent,
 Groot-Brittaniëlaan 12

tegen :

het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geert HOLLANDERS op 4 april 2012 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Nederlandstalige Kamer van Beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV van 28 februari 2012, waarbij de beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg bij de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 22 november 2010 deels wordt vernietigd en deels wordt bevestigd;

Gelet op de ontvangst van het administratief dossier op 13 april 2012;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en op de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 169 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (ZIV-wet) in combinatie met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging. De verzoeker zet uiteen dat er een

schijn van partijdigheid en een gebrek aan objectiviteit bestaat in hoofde van de ambtenaar die het proces-verbaal heeft opgemaakt waarop de vervolgingen en de veroordeling steunen. Dit proces-verbaal mist dus, volgens de verzoeker, de nodige bewijskracht.

De bodemrechter oordeelt op onaantastbare wijze over de geloofwaardigheid en de bewijskracht van het proces-verbaal. Te dezen wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd waarom de Kamer van Beroep van oordeel is dat het proces-verbaal niet door een gebrek aan objectiviteit is aangetast en de nodige bewijskracht heeft. Het middel is kennelijk ongegrond.

Het tweede middel is genomen uit de schending van de formele motiveringsplicht.

De bestreden beslissing is formeel met redenen omkleed. Voor het overige oordeelt de Kamer van Beroep, zonder dat dit oordeel wordt bekritiseerd, dat de verzoeker als beoefenaar van de geneeskunst op grond van de bepalingen van de ZIV-wet zelf aansprakelijk is voor de door hem voorgeschreven verstrekkingen en dat het feit dat zijn activiteit in een vennootschap is ondergebracht geen afbreuk doet aan de individuele plicht tot terugbetaling. Het middel is kennelijk ongegrond.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken, op achttien april
tweeduizend en twaalf, door :

de HH.

E. BREWAEYS,
B. TETTELIN,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. TETTELIN.

E. BREWAEYS.